

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **M. V.**, narozený X,
t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Nové Sedlo,

proti

žalovanému: **Vězeňská služba České republiky, Věznice Nové Sedlo,**
sídlem Hlavní 2, 438 01 Žatec,

o žalobě proti rozhodnutí speciálního pedagoga žalovaného o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 2. 5. 2024, č. j. VS 92037/ČJ-2024-801932,

takto:

- I. Žaloba **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí speciálního pedagoga žalovaného o uložení kázeňského trestu odsouzenému ze dne 2. 5. 2024, č. j. VS 92037/ČJ-2024-801932. Tímto rozhodnutím byl podle § 46 odst. 3 písm. f) zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o výkonu trestu“), uložen žalobci kázeňský trest umístění do uzavřeného oddělení na čtrnáct dnů s výjimkou doby stanovené k plnění určených úkolů programu zacházení. Kázeňský trest byl žalobci uložen za jednání spočívající v tom, že se řízl do krku ostrým břitem, čímž žalobce porušil § 28 odst. 3 písm. f) zákona o výkonu trestu, podle něhož je odsouzeným zakázáno předstírat poruchu zdraví nebo se úmyslně poškozovat na zdraví.
2. Při vyhodnocování existence překážek bránících o žalobou napadeném rozhodnutí věcně rozhodnout soud předně vycházel z § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), dle něhož platí, že pokud nestanoví tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.
3. Soudní ochrana ve správním soudnictví tedy nastupuje teprve poté, kdy jsou vyčerpány možnosti nápravy nezákonného nebo vadného rozhodnutí prostředky správního řízení. Obecně stanovený důvod nepřípustnosti návrhu v § 5 s. ř. s. je rozveden v následujících ustanoveních s. ř. s., např. v § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. a) s. ř. s. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. platí, že nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je návrh podle tohoto zákona nepřípustný, přičemž § 68 písm. a) s. ř. s.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stanovuje, že žaloba je nepřipustná tehdy, pokud žalobce nevyčerpal řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. V daném případě přitom soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je třeba odmítnout, a to právě s poukazem na § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. v návaznosti na § 68 písm. a) s. ř. s.

4. V projednávané věci podaná žaloba směřuje proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu odsouzenému. Podle § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu má odsouzený právo do 3 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o uložení kázeňského trestu podat proti němu stížnost. Odkladný účinek má jen stížnost proti uložení kázeňského trestu propadnutí věci. Podle odst. 3 citovaného ustanovení o stížnosti rozhodne do 5 pracovních dnů od jejího podání ředitel věznice nebo k tomu zmocněný zaměstnanec Vězeňské služby.
5. Podle § 52 odst. 4 zákona o výkonu trestu se lze přezkoumání rozhodnutí o uložení kázeňských trestů podle § 46 odst. 3 písm. e) až h) a rozhodnutí o zabránění věci domáhat u soudu za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve stejném rozsahu, v jakém je takový přezkum možný v řízení o přestupku. Rozhodnutí vydaná v kárném řízení, kterými byly uloženy kázeňské tresty podle § 46 odst. 3 písm. a) až c) a i), nepodléhají přezkoumání soudu.
6. Opravným prostředkem proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu je tedy v souladu s § 52 odst. 1 zákona o výkonu trestu stížnost. Soud ověřil, že napadené rozhodnutí obsahuje poučení o tom, že proti němu lze podat stížnost písemně nebo ústně do 3 dnů ode dne oznámení, že proti rozhodnutí o stížnosti již není stížnost přípustná a že proti rozhodnutí o stížnosti lze ve lhůtě dvou měsíců podat žalobu ke krajskému soudu, v jehož obvodu se věznice nachází.
7. V posuzované věci, byť žalobce v žalobě obecně uvedl, že žalobu podává proti rozhodnutí o stížnosti, soud ověřil, že v zákonné lhůtě 3 dnů od oznámení rozhodnutí speciálního pedagoga žalovaného ze dne 2. 5. 2024, které si žalobce převzal téhož dne, žalobce stížnost proti tomuto rozhodnutí nepodal. V napadeném rozhodnutí, které je součástí správního spisu, jenž si soud vyžádal, je záznamem ze dne 6. 5. 2024 explicitně potvrzeno, že stížnost proti napadenému rozhodnutí nebyla podána. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce nevyčerpal opravné prostředky, které zákon o výkonu trestu jako zákon zvláštní stanovil proti rozhodnutí o uložení kázeňského trestu.
8. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu platí, že „[p]odmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu [§ 5, § 68 písm. a) s. ř. s.] je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivně veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004-65, publ. pod č. 672/2005 Sb. NSS).
9. Vzhledem k tomu, že žalobce před podáním žaloby nepodal stížnost, která byla řádným opravným prostředkem, který byl proti napadenému rozhodnutí o uložení kázeňského

trestu přípustný, shledal soud žalobu nepřípustnou podle § 68 písm. a) s. ř. s., a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) téhož zákona výrokem I. usnesení odmítl.

10. Výrok II. usnesení o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. srpna 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
předseda senátu